

Narcissus og nymfen Ekko

Lige i første omgang kunne man måske tro, at verden var meget sjovere at leve i for længe, længe siden. Dengang fandtes der ikke kun mennesker i verden. På engene uden for landsbyerne løb nymferne omkring, i hulerne boede der kæmper, og i selv den mindste lille dam havde Nøkken og hans najader slået sig ned.

Og hvem var det så, der herskede over alt dette postyr? Jo, det var guderne på bjerget Olympen, og i spidsen for dem stod kong Zeus og dronning Hera.

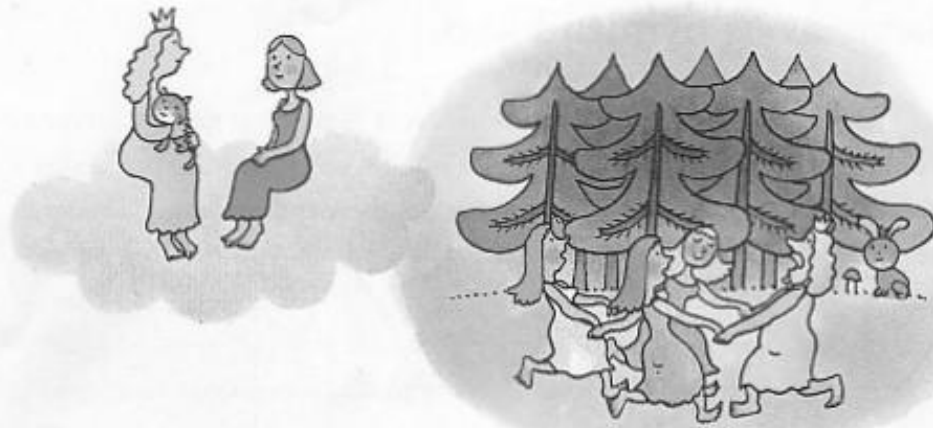
Guder, nymfer, kæmper, mænd og kvinder levede side om side, men det var ikke alle, der havde det lige nemt, for der var en meget smuk ung mand, der hed Narcissus. Alle var forelskede i ham – og nymfen Ekko ville gøre alt for at vinde hans kærlighed.

Ekko dansede, og hun fortalte eventyr så gode og lange, og hun håbede, at Narcissus til sidst ville lægge mærke til hende. Hun fortalte også eventyr for gudinden Hera. Men imens Hera lyttede til Ekkos eventyr, var hendes mand Zeus gået på eventyr med de andre nymfer. Da Hera opdagede det, blev hun rasende, og hun lod sin guddommelige vrede gå ud over Ekko, fordi hun havde bortledet hendes opmærksomhed med sine eventyr. Fra den dag kunne Ekko ikke selv sige noget, hun kunne kun gentage de sidste stavelser af det, som andre havde sagt.

Ekko var stadig forelsket i Narcissus, og hun fulgte ham overalt. Men han ville ikke have noget med hende at gøre, han flygtede fra hende, og hun blev så ulykkelig, at hun gemte sig og lidt efter lidt forstenede helt af sorg og længsel.

Kun hendes stemme, ekkoet, findes endnu.

Alle elskede Narcissus, men han kunne ikke elske nogen. En af nymferne bad til guderne om, at han selv en dag måtte opleve at blive forelsket uden at blive genelsket.

Det var en grusom hævn, og den gik i opfyldelse på en mærkelig måde:

En dag, da Narcissus gik i skoven, bøjede han sig over en bæk for at drikke af det klare vand, og her fik han øje på sit eget spejlbillede! Han havde aldrig set noget så smukt, og han forelskede sig straks i spejlbilledet. Han prøvede på alle mulige måder at få fat i den smukke unge mand i vandet, med det var umuligt. Hvad skulle han gøre? Han kom til at græde, og da hans tårer faldt i vandet, forsvandt billedet straks.

Narcissus blev meget fortvivlet og døde kort efter. Da nymferne kom for at begrave ham, fandt de kun en blomst med hvide blade og gult i midten. Det er den blomst, vi i dag kalder en narcis – eller pinselilje.

Bare fordi Narcissus kun elskede sig selv, fik både han og Ekko en trist skæbne. De fik aldrig hinanden, og de kom aldrig til at le og græde sammen.

